

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Αρ. Έφεσης 6/96

Ενώπιον:- κ.ΞΕΝΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ-Αντιπροέδρου
κ.ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ-Μέλους
κ.ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ-Μέλους

Μεταξύ:-

Ανδρέα Ξάνθου - Διαιτητή Ποδοσφαίρου

Εφεσεύοντος

καί

Πειθαρχικής Επιτροπής Διαιτησίας ΚΟΠ

Εφεσίβλητης

10 Οκτωβρίου, 1996

Για τον εφεσεύοντα:- κ.Γιάννης Ιωάννου, δικηγόρος

Για την εφεσίβλητη:- κ.Αριστοτέλης Βρυωνίδης, δικηγόρος

Για την ΟΜΟΝΟΙΑ Λευκωσίας:- Δεν εμφανίζεται κανένας

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Με την παρούσα έφεση ο εφεσεύων διαιτητής προσβάλλει την απόφαση της Πειθαρχικής Επιτροπής Διαιτησίας της ΚΟΠ ημερ. 3 Ιουλίου 1996 με την οποία βρέθηκε ένοχος για πλημμελή διαιτησία στον αγώνα Ανόρθωση-Ομόνοιας ο οποίος έγινε την 19 Μαΐου 1996 και με την οποία του επιβλήθηκε αποκλεισμός ενός μηνός.

Ο εφεσεύων-διαιτητής βρέθηκε ένοχος από την ΠΕΔ σε δύο σημεία της καταγγελίας ήτοι:

(α) Ότι παρέλειψε να καταλογίσει πέναλτυ υπέρ της Ομόνοιας στο 82 λεπτό όταν ο τερματοφύλακας της Ανόρθωσης Παναγιώτου άπλωσε το πόδι του σε οριζόντια θέση πάνω από τη μέση του και

κτύπησε με επικίνδυνο τρόπο τον ποδοσφαιριστή της Ομόνοιας Μαλέκο και

(β) Ότι παρέλειψε να κρατήσει το σωστό χρόνο καθυστέρησης σύμφωνα με τις διακοπές που είχε ο αγώνας στο δεύτερο ημίχρονο.

Ενώπιον της Δικαστικής Επιτροπής κατέθεσαν ο Αντιπρόεδρος της Ομόνοιας κ. Πολυκάρπου, ο ποδοσφαιριστής της Ομόνοιας Μαλέκος, ο Παρατηρητής του αγώνα κ. Κύρος Γεωργίου και ο εφεσείων διαιτητής.

Η ΑΔΕΑ σε σειρά υποθέσεων καθιέρωσε με λεπτομέρεια τις αρχές που διέπουν την επέμβαση σε ευρήματα Πρωτόδικων Δικαστικών Επιτροπών καθώς επίσης και το τι συνιστά πλημμελή διαιτησία. Θεωρούμε σκόπιμο για σκοπούς της παρούσης απόφασης να παραθέσουμε αυτούσια αποσπάσματα από την υπόθεση Γιώργου Μηχανικού ν. Πειθαρχικής Επιτροπής Διαιτησίας ΚΟΠ, έφεση αρ. 12/91 η οποία υιοθετήθηκε στην υπόθεση Ανδρέας Γεωργίου ν. Πειθαρχικής Επιτροπής Διαιτησίας ΚΟΠ αρ. έφεσης 3/96.

“Η ΑΔΕΑ είχε την ευκαιρία στο παρελθόν να καθορίσει τις αρχές που διέπουν την επέμβαση σε ευρήματα των Πρωτόδικων Δικαστικών Επιτροπών και κατ’ επανάληψη υπέδειξε ότι τα ευρήματα πάνω σε γεγονότα και η ερμηνεία αυτών των γεγονότων αποτελούν πρώτιστη αρμοδιότητα και καθήκον της Πρωτόδικης Επιτροπής, που έχει την ευκαιρία στην πρωτόδικη ακροαματική διαδικασία να ακούει τους μάρτυρες και να αξιολογεί τη μαρτυρία τους και την αξιοπιστία της. Σε σειρά αποφάσεων (βλ. υπόθεση 1/90 έφεση Σωματείου Ομόνοια Λευκωσίας - ν - Δ.Ε. ΚΟΚ, στην οποία αναφέρονται όλες οι προηγούμενες αποφάσεις που εκδικάστηκαν ενώπιον της ΑΔΕΑ) λέχθηκε ότι:-

“ Σε ό,τι αφορά τα γεγονότα, η ΑΔΕΑ ως Δευτεροβάθμια Δικαστική Επιτροπή, δεν δύναται να υπεισέρχεται στην εκτίμηση των γεγονότων όπως αυτά διαπιστώνονται από την Πρωτόδικη Δικαστική Επιτροπή εκτός μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις στις οποίες από το σύνολο των γεγονότων, είναι κατάδηλο πως η απόφαση της Πρωτόδικης Δικαστικής Επιτροπής είναι εσφαλμένη. Η ΑΔΕΑ ωστόσο, μπορεί να εξαγάγει τα δικά της συμπεράσματα από τα ίδια τα γεγονότα που διαπίστωσε η Πρωτόδικη Δικαστική Επιτροπή και δε δεσμεύεται από τα συμπεράσματα αυτά.”

.....

Είναι βέβαια δύσκολο να καθοριστούν πλαίσια ή κανόνες για το τι συνιστά “πλημμελή διαιτησία”, εφόσον κάθε περίπτωση πρέπει να κρίνεται με βάση τα ιδιαίτερα γεγονότα που την περιβάλλουν και την πραγματική μαρτυρία που προσάγεται και που γίνεται αποδεκτή.

Νομίζουμε όμως ότι η θεμελίωση κατηγορίας για “πλημμελή διαιτησία” πρέπει να συνάγεται από το σύνολο της διαιτησίας σ’ όλη τη διάρκεια του αγώνα και όχι από μια ή δυο μεμονωμένες φάσεις. Αυτό γίνεται εμφανές ιδιαίτερα όταν η εξέλιξη αυτών των φάσεων δεν μπορεί να κριθεί ότι είχε αποφασιστική σημασία στην εξέλιξη του αγώνα με μετρήσιμα κριτήρια. Το τελικό αποτέλεσμα του αγώνα είναι ένα από τα μετρήσιμα κριτήρια.

Τελευταία, παρατηρούμε πολλές υποθέσεις, όπου προβάλλονται κατηγορίες για αρκετές φάσεις, από τις οποίες τελικά η πρωτόδικη Πειθαρχική Επιτροπή Διαιτησίας αποδέχεται τη θεμελίωση κατηγορίας σε μόνο μια, ενώ δεν υπάρχει ταυτόχρονα εύρημα της Πειθαρχικής Επιτροπής ότι το επίπεδο της συνολικής διαιτησίας, στο σύνολο του αγώνα, είναι τέτοιο ώστε να συνιστά “πλημμελή διαιτησία”.

Για σκοπούς μελλοντικής καθοδήγησης των ενδιαφερομένων σωματείων, των δικηγόρων και της Πειθαρχικής Επιτροπής Διαιτησίας, η ΑΔΕΑ κρίνει ότι η κατηγορία “πλημμελούς διαιτησίας” κατά κανόνα, πρέπει να θεμελιούται από το συνολικό επίπεδο σε όλη τη διάρκεια του αγώνα και μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις είναι δυνατό να βασίζεται σε μια ή δύο απομονωμένες επίδικες φάσεις.

Για το σκοπό αυτό, ειδική βαρύτητα πρέπει να δίνεται στην έκθεση και στη συνολική βαθμολογία που δίνεται από τον Παρατηρητή του αγώνα. Όπου η έκθεση ή βαθμολογία που δίνεται από τον Παρατηρητή του αγώνα δε γίνεται αποδεκτή, αυτή η απόρριψη πρέπει να είναι δεόντως και επαρκώς αιτιολογημένη, σε τρόπο και έκταση ώστε αυτό το πόρισμα να μπορεί να ελεγχθεί.”

Στη συγκεκριμένη περίπτωση εκείνο το οποίο έχουμε να εξετάσουμε είναι

(α) Κατά πόσον ο εφεσείων-διαιτητής όντως υπέπεσε κατά τη διάρκεια του αγώνα στα δύο σφάλματα στα οποία η ΠΕΔ βρήκε ότι εφάρμοσε εσφαλμένα τους σχετικούς κανονισμούς διαιτησίας και

(β) Κατά πόσο από το σύνολο της διαιτησίας σε όλη τη διάρκεια του αγώνα, τα σφάλματα αυτά μπορεί να κριθούν ότι είχαν αποφασιστική σημασία στην εξέλιξη και το τελικό αποτέλεσμα του αγώνα ούτως ώστε να στοιχειωθετηθεί η καταγγελία της “πλημμελούς διαιτησίας”.

Όσον αφορά τη φάση του 82' δεν φαίνεται να υπάρχει αμφισβήτηση ότι ο τερματοφύλακας της Ανόρθωσης Παναγιώτου απέκρουσε τη μπάλα ενώ ο ποδοσφαιριστής της Ομόνοιας Μαλέκος βρισκόταν ένα μέτρο περίπου μακριά του και έτρεχε με κατεύθυνση προς αυτόν. Ο ποδοσφαιριστής της Ομόνοιας Μαλέκος κτύπησε πάνω στο πόδι του τερματοφύλακα το οποίο ήταν απλωμένο οριζοντίως και έπεσε κάτω. Ο διαιτητής ο οποίος δεν αμφισβήτησε τη φάση όπως περιγράφεται πιο πάνω ανέφερε ότι ο λόγος για τον οποίο δεν τιμώρησε τον τερματοφύλακα της Ανόρθωσης Παναγιώτου ήταν διότι δεν καταλόγισε οποιαδήποτε πρόθεση εκ μέρους του τερματοφύλακα Παναγιώτου να κτυπήσει το Μαλέκο αλλά ότι “ο Παναγιώτου πετάχτηκε όπως πετάσσεται ένας τερματοφύλακας και με τη φόρα που έρχεται ο Μαλέκος έπεσε κάτω”.

Μελετώντας την όλη μαρτυρία η οποία κατατέθηκε ενώπιον της ΠΕΔ δεν βρίσκουμε να αποδεικνύεται η πρόθεση του τερματοφύλακα Παναγιώτου να κτυπήσει το Μαλέκο στην πιο πάνω φάση. Σημειώνουμε ότι και ο ίδιος ο Μαλέκος στη μαρτυρία του αναφέρει ότι όταν ο τερματοφύλακας πήρε τη μπάλα βρισκόταν σε απόσταση ένα μέτρο περίπου από τον ίδιο και ότι με τη φόρα που ερχόταν για τη μπάλα ο τερματοφύλακας τον κτύπησε με τους τάκκους του παπουτσιού. Είναι καθιερωμένο ότι ο μόνος αρμόδιος για να κρίνει την πρόθεση ενός ποδοσφαιριστή είναι ο ίδιος ο διαιτητής και η Πειθαρχική Επιτροπή Διαιτησίας Ποδοσφαίρου δεν μπορεί να καταλογίσει σε κάποιο ποδοσφαιριστή πρόθεση αντίθετα με την κρίση του διαιτητή εκτός εάν υπάρχει σαφής μαρτυρία περί τούτου.

Στην προκειμένη περίπτωση από την ενώπιον της Επιτροπής μαρτυρία δεν βρίσκουμε να προκύπτει το συμπέρασμα ότι ο ποδοσφαιριστής της Ανόρθωσης ενήργησε σκόπιμα ιδιαίτερα εφ' όσον ο ίδιος ο διαιτητής θεώρησε ότι δεν είχε πρόθεση να κτυπήσει τον

ποδοσφαιριστή της Ομόνοιας και επομένως θεωρούμε ότι εσφαλμένα η Επιτροπή βρήκε το διαιτητή ένοχο στο σημείο αυτό της καταγγελίας.

Το δεύτερο σημείο αφορά την παράλειψη του διαιτητή να προσθέσει καθυστέρηση στο Β' ημίχρονο του αγώνα λόγω διακοπών του αγώνα που έγιναν για τραυματισμούς παικτών λόγω επεισοδίων και για άλλους λόγους.

Όπως φαίνεται από την ενώπιον της ΠΕΔ μαρτυρία ο διαιτητής κράτησε 3'25'' λεπτά καθυστέρηση ενώ κατά την κρίση του Παρατηρητή ο διαιτητής όφειλε να κρατήσει 7' 25'' λεπτά καθυστέρηση και κατά τον κ. Πολυκάρπου, Αντιπρόεδρο της Ομόνοιας, 12' λεπτά. Είναι σαφές ότι ο αγώνας Ανόρθωσης - Ομόνοιας διακόπηκε αρκετές φορές στο Β' ημίχρονο με αποτέλεσμα να έπρεπε να κρατηθεί αρκετή καθυστέρηση. Όπως πολύ σωστά αναφέρει η Πρωτόδικη Επιτροπή στην απόφαση της είναι αδύνατο να αποφανθεί κάποιος επακριβώς πόσα λεπτά ήταν συνολικά αυτές οι καθυστερήσεις.

Ο αρμόδιος χρονομέτρης κάθε αγώνα είναι ο διαιτητής ο οποίος έχει τη διακριτική εξουσία να σταματά το παιχνίδι για οποιαδήποτε διακοπή εφ' όσον κρίνει ότι η διακοπή καθυστερεί την εξέλιξη του αγώνα. Είναι δύσκολο για μας να αποφανθούμε κατά πόσο στο συγκεκριμένο παιχνίδι ο εφεσείων διαιτητής κράτησε αρκετή καθυστέρηση όσες ήταν οι διακοπές του συγκεκριμένου αγώνα. Εκείνο όμως το οποίο μπορούμε να πούμε μετά βεβαιότητας είναι ότι η ενδεχόμενη παράλειψη του διαιτητή να κρατήσει την κανονική καθυστέρηση για τη λήξη του αγώνα δεν ήταν καθοριστική για την εξέλιξη και το τελικό αποτέλεσμα του αγώνα ούτως ώστε η παρούσα περίπτωση να υπεισέρχεται μέσα σε εκείνες τις εξαιρετικές περιπτώσεις που μπορεί η κατηγορία της πλημμελούς διαιτησίας να θεμελιωθεί πάνω σε μια επίδικη φάση. Το πιο πάνω μας εύρημα ενδυναμώνεται και από το γεγονός ότι ο Παρατηρητής του αγώνα βαθμολόγησε τον εφεσείοντα με γενικό βαθμό 9.2 σ' ένα αγώνα του οποίου ο βαθμός δυσκολίας κρίθηκε σαν "πολύ δύσκολος".

Με βάση όλα τα πιο πάνω πιστεύουμε ότι έστω και εάν ακόμη ο εφεσείων-διαιτητής δεν κράτησε ολόκληρο το χρόνο καθυστέρησης που έπρεπε να είχε κρατήσει, η παρούσα περίπτωση δεν αποτελεί εξαιρετική περίπτωση όπου η κατηγορία της πλημμελούς διαιτησίας μπορεί να βασισθεί πάνω σε μια μεμονωμένη καταγγελία. Πιστεύουμε ότι η ενδεχόμενη παράλειψη του διαιτητή να κρατήσει το σωστό χρόνο καθυστέρησης δεν ήταν αποφασιστική ώστε κάποιος αντικειμενικά να

μπορεί να ισχυρισθεί ότι ήταν καθοριστική για την εξέλιξη και το τελικό αποτέλεσμα του αγώνα.

Τέλος πριν τελειώσουμε θέλουμε να σχολιάσουμε την παράλειψη του σωματείου Ομόνοια να εμφανισθεί ενώπιον της ΑΔΕΑ και να υποστηρίξει την απόφαση της ΠΕΔ. Όπως πολύ σωστά επεσήμανε ο δικηγόρος της ΚΟΠ η κατηγορούσα αρχή σε τέτοιου είδους κατηγορίες είναι το καταγγέλλον σωματείο το οποίο και παρουσιάζει τη μαρτυρία για να αποδείξει την καταγγελία ενώπιον της Πρωτόδικης Επιτροπής. Σε περίπτωση έφεσης το καταγγέλλον σωματείο είναι απαραίτητος διάδικος και η ΚΟΠ εμφανίζεται ενώπιον της ΑΔΕΑ σαν ενδιαφερόμενο μέρος μόνο προς υποστήριξη της απόφασης της ΠΕΔ η οποία και αποτελεί όργανο της ΚΟΠ. Η παράλειψη εμφάνισης του καταγγέλλοντος σωματείου ενώπιον της ΑΔΕΑ μπορεί να εκληφθεί σαν αδιαφορία εκ μέρους του σωματείου για υποστήριξη της καταγγελίας ενώπιον της ΑΔΕΑ και για τούτο θεωρούμε ότι τα καταγγέλλοντα σωματεία πρέπει να παρουσιάζονται ενώπιον της ΑΔΕΑ προς υποστήριξη των θέσεων τους.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση επιτρέπεται και η καταδίκη του εφεσείοντα διαιτητή παραμερίζεται. Εν όψει του αποτελέσματος διατάσσουμε την επιστροφή του παραβόλου στον εφεσείοντα.

ΞΕΝΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ..........Αντιπρόεδρος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ..........Μέλος

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ..........Μέλος